

Ο Κρόνος, ὁ ὅποῖος στρέφεται περὶ ἔαυτὸν ταχύτερον αὐκόμι αἴπο τὸν Δία, δοὺ ἐσφυδόνισε μόνον ἐπτὰ δορυφόρους, αὖλ' αὐκόμι εῦα δακτύλιον, ὃς τε κατὰ τὴν ὑπόθεσίν μου, πρέπει νὰ γίναι παράλληλος μὲ τὸν Ἰσημερινὸν, καὶ περιζωνεῖ τὸν Πλανήτην ὡς μία μετέωρος γέφυρα σωεχῆς εἰς 54000 λαβίας. Ο δακτύλιος αὐτὸς πλατύτερος μᾶλλον ἢ πυκνότερος, συντίθεται αἴπο μίαν σερεανὴ ὕλην σκοτεινῶν, καὶ ὁμοίαν μὲ τὴν ὕλην τοῦ δορυφόρων· δύρεθη καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἴδιαν κατάστασιν. τῆς ἐκπίξεως, καὶ ἐπομένως τῆς πυρακτώσεως· ἐκαστον τῷ απειραντομεγεθῶν τούτων σωμάτων διεφύλαξε τὴν πρώτην αὐτοῦ Θερμότητα ὃν συνδέτω λόγῳ τοῦ πάχους καὶ τῆς πυκνότητος, ὡς ὁ δακτύλιος τοῦ Κρόνου φανόμενος ἦτον παχὺς αἴπο ὅλα τὰ ἄραντα σώματα, εἰςὶν ἐκεῖνος ὅπου πρῶτος ἥδωπετο νὰ χάσῃ τὴν Θερμότητά του, εἰαν δοὺ προσελάμβανε μεγάλας αὐτῆς αὐτοπληρώσεις αἴπο τῆς Θερμότητος τοῦ ἴδιου Κρόνα, πρὸς τὸν ὅποῖον εἴτι πλησιέσερος· ἐπομένως ἢ Σελήνη, καὶ οἱ πρῶτοι δορυφόροι τῆς Κρόνα καὶ τῆς Διὸς, ὃντες αἱ ἐλάχισται μεταξὺ τοῦ σφαιρῶν τῶν Πλανητῶν, ἐμεῖλον νὰ χάσωσι τὴν Θερμότητά των εἰς χρόνας πάντοτε αὐτολόγυχες μὲ τὴν αὐτῶν διάμετρον· καὶ λοιπὸν οἱ μέγιστοι αὐτῶν δορυφόροι, ἐμεῖλον νὰ ἀποβάλωσιν ὡσαύτως τὴν Θερμότητά των, καὶ ὅλαι ἐμεῖλον νὰ γίναι τῇ σύμερον πλέον κατέτυγμέναι αἴπο τὴν σφαῖραν τῆς Γῆς, εἰαν ἐλάμβανον οἱ περισσότεροι αὐτῶν μίαν ἀπειρον της Θερμότητας αἴπο

τοῦ ἀρχικοῦτων Πλανῆτου ὃς ἀυτῆς τῆς ἀρχῆς. Τελεσταῖον οἱ δύο οὗτοι Πλανῆται ὁ Κρόνος καὶ Ζεὺς, ἔχοσιν ἀκόμη ἐπεργείᾳ κατὰ τὸ παρὸν μίαν πολλὰ μεγάλην Θερμότητα, παραβαλλομέσι τῷ πορῷ τῶν Θερμότητας τῇδε δορυφόρων αὐτῶν, καὶ μάλιστα τὸν ίδιαν αὐτὴν Θερμότητα τῆς Γῆς.

Ο "Αρις, τοῦ ὅποίς ἡ διάρκεια τῆς περιστροφῆς, εἰνι εἰκοσιπεντάρων ὥρων καὶ λεπτῶν τεσσαράκοντα, καὶ τοῦ ὅποίου ἡ περιφέρεια εἴσι τὸ δέκατον ἑίτον εἰκοσὸν πεντημέριον τῆς περιφερείας τῆς Γῆς, στρέφεται ἄλλο τόσον βραδύτερον ἀπὸ ἐκείνων. Ή ταχύτης τῆς περιστροφῆς αὐτοῦ εἴσι τετὼν λόγκων εἰς σῦ λεπτῶν, ἐπομένως ἡ ἀπόκνυτρος αὐτοῦ διώματις ἦτορ πάντοτε ὀλιγωτέρα πλέον ἀπὸ τὸ ἕμισυ τῆς Γῆς. Διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν ὁ "Αρις μὲν ὅλον ὅποῦ γίνεται ὀλιγωτέρον πυκνὸς ἀπὸ τῶν γῆν, οὗτοι εὖ λόγῳ 730: 1000, δεκατέσσερες δορυφόροις.

Ο "Ερμῆς, τοῦ ὅποίου ἡ πυκνότης ως πορὸς τῶν πυκνότητες τῆς Γῆς εἴνι ως 2040: 1000, δεκατέσσερες διπλασίους τῆς διωμάτεως πολλῷ διπλασίους τῆς διωμάτεως τῆς Γῆς. Ομοίως, μὲν ὅλον ὅποῦ ἡ διάρκεια τῆς περιστροφῆς αὐτοῦ δεκατέσσερες διπλασίους τῆς διωμάτεως τῆς Γῆς, εἴνι ότι ἐναντίας πολλῷ ὑπολειπομένη. Διώματαί τις λοιπὸν νὰ πιεῖσθη βασίμως, οἵτι ο "Ερμῆς δεκατέσσερες δορυφόρους.

100 ΕΠΟΧΑΙ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ.

Η Ἀφροδίτη ἥδωπατο νὰ ἔχῃ σὺν αὐτῇ περι-
δὴ οὐσα ὀλιγώτερον παχυτέρα απὸ τὴν Γῆ
ἐν λόγῳ 17: 18, καὶ τρεφομένη ὀλίγον παχύ-
τερον ἢ τοις ἐν λόγῳ 23 ὥρ. καὶ 20 λεπτ. πρὸς
23 ὥρ. καὶ 56 λεπτ. ἔχει τὴν παχύτητα ἀν-
τῆς περισσότεραν απὸ ἑξήκας καὶ τείκα τέ-
ταρτα εἰς σὺν λεπτὸν, καὶ ἐπομένως οὐ από-
κατρος αὐτῆς διάμαρις εῖναι σὺν δεκατοντετραμό-
ειον μεγαλιτέρα χεδὸν απὸ τὴν διάμαριν τῆς
Γῆς. Άρα ἥδωπατο ὅτος ὁ Πλανήτης νὰ πα-
ράξῃ σὺν αὐτῷ δύω δορυφόρας, ἐν τῷ γέόντῳ τῆς
εκπέζεως αὐτοῦ, εἴναι πυκνότης, οὐσα απὸ
τὴν πυκνότητα τῆς Γῆς πολλῷ μεγαλιτέρα, ἢ-
τοι ἐν λόγῳ 1270: 1000, ὁ ἐστι περισσότερον
ἢ 5: 4, εἴσιν αὐτὴ δύο αὐτέκειτο εἰς τὴν δια-
χώρισιν καὶ απέστασιν καὶ τῷ ρόδιοτέρων του
οὐσιῶν. Διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν ἥδωπατο η
Ἀφροδίτη νὰ μὲν ἔχῃ ποσῷς δορυφόρας αὐτῇ
καὶ εἰσὶ τινες παραπριγματικοί, οἱ ὅποιοι διῆχει-
ζονται ὅτι εἶδον περὶ τὸν Πλανήτην αὐτὸν ἔνα
καὶ μόνον.

Εἰς ὅλα αὐτὰ ὅσα ἀνέφερον, πρέπει νὰ
προστεθῇ καὶ ἐκεῖνο ὅποιος ὁ Κ. Βαίλυος μοὶ
ἔδηλοποιοίσεν, ὁ σοφὸς τῆς Ἀκαδημίας τῷ Ε-
πιτιμῶν Φυσικοαστρονόμος. Ή ἐπιφανεῖται τοῦ
Διός ὑπόκειται ως γνωστὸν εἰς μεταβολὰς
αὐτοπριγμάτων, αἱ ὅποιαι φαίνονται ὅτι αποδει-
κνύσσι πῶς ὁ μέγας αὐτὸς Πλανήτης εῖναι α-
κόμη εἰς μίαν κατάστασιν παραχῆς καὶ ἀνα-
κωχλασμοῦ. Αφ' οὗ ληφθῶσι λοιπὸν εἰς τὸ
ἔμον σύστημα τῆς γενικῆς πυρακτώσεως καὶ κα-
τατύξεως τῷ Πλανητῶν πὲ δύω αὔρα, ἢ τοις
ως

ώς μέγιστος ἀπαύτων ὁ Ζεὺς, καὶ ὡς ἐλάχιστον ὅλων τῷ σωμάτων ἡ Σελήνη, αὐδείσκεται ὅτι ὁ φρότερος, ὅσις δὲν εἶχεν ἀκόμι καρὸν νὰ πήξῃ ηγὸν λάβη μίαν ὄλοκληρην σύνασιν, μᾶς παρασταίνει εἰς τὴν ἐπιφάνειαν του, τὰ ἀποτελέσματα ἀκόμι τῆς ἐσωτερικῆς κινήσεως, διὰ τοῦ ὅποιων σωταράσσεται ύπό τοῦ πυρός· τὸν ω̄ην η Σελήνη, η ὅποια ἐπρεπε εἰς ὄλιγος αἰώνας νὰ κατατυχθῇ, μᾶς παρασταῖται μίαν ἐντελῆ γαλήνην, ἵτοι μίαν ἐπιφάνειαν ἥτις εἶται πάντοτε η ἴδια, καὶ εἰς τὴν ὅποιαν δὲ παρεπιρίθησαν μήτε κινήσεις μήτε μεταβολαί· Τὰ δύο αὐτὰ Γενόμενα ἐγνωσμένα τοῖς Ἀτρονόμοις ἐνζυγται μετὰ τοῦ λοιπῶν ἀναλογιῶν, ὅποι περὶ τὰ αὐτικείμενά αὐτοῦ αἴφερα, καὶ προσιδέσσιν εἰς τὴν πιθανότηταν τῆς ἐμῆς ύποθέσεως ὄλιγον τινα βαθμόν.

Κατὰ τὴν παραβολὴν ἡνὸς ἔξενθέμενα, τῆς θερμότητος τῷ Πλανητῶν πορὸς τὴν θερμότητα τῆς Γῆς, ἐφανή ὅτι ὁ χρόνος τῆς πυρακτώσεως διὰ τὴν σφαῖραν τῆς Γῆς διέρκεσε δύω χιλιάδας ηγὸν χρονοσίγιας τελάκουτα ἐξ χρόνων· ὁ δὲ χρόνος τῆς θερμότητος, ἵτοι ὅτε δεῖ πέμψατο νὰ ἐγγιχθῇ, ἡνὸς τελάκουτα πεσάρων χιλιάδων καὶ διακοσίων ἐβδομήκοντα χρόνων· τὸ ὅποιον ὄλοκλήρως λαμβανόμενον ποιεῖ ἕτακοντα ἐπτὸν χιλιάδας ηγὸν διακοσίγιας ἐβδομήκοντα χρόνων· ηγὸν λοιπὸν ὅτι αὐτὴ ἐστιν ἡ πρώτη σιγμὴ τῆς διωστῆς γνέσεως τῆς ζωτικῆς φύσεως· "Ἐως τότε τὰ σοιχεῖα τοῦ αέρος ηγὸν ὑδατος οἵσαν ἀκόμι συμμεμιγμένα, καὶ δεῖ πέμψατο μήτε νὰ χωρισθῶσιν, η νὰ σε-

ΙΟΣ ΕΠΟΧΑΙ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ.

ρεωθῶσιν ἐπὶ τῆς καταφλεγούσης ἐπιφανείας τῆς Γῆς, ή ὅποια τὰ διεσκέδαζεν δὲ θύες εἰς ἀτμές· αὐλλά ἀφ' ἧς ἡ καῦσις ἀυτὴ ὁπωσδήποτε ἔχει λιανθηί, τίνῳ διεδέχθη μία ἀγαθὴ καὶ ζωγόνος Θερμότης, βαθμιδὸν ὡς, πρὸς τὸ καταναλίσκου πῦρ, τὸ ὅποιον αὐτέκειτο εἰς ὅλην τίνῳ γένοντιν, μάλιστα δὲ καὶ εἰς αὐτῶν τῷ σοιχείῳν τίνῳ ἀποκατάστασιν, τὸ δὲ πῦρ εἰς τὸν πρώτον αὐτὸν χρόνον ἐκυρίσμενον αὐλλαν ἔτιδεν ἔτος εἰπεῖν· ή Γῆ, οὐ Αἴρ, καὶ τὸ "Τδωρ ἐζυμωμένα αἰκόμι μὲ τὸ πῦρ, καὶ αὐτεπαξύπον συγκεχυμένα τίποτε δεν ὑπῆρχον" παρέσταν, αὐτὶ τῶν ἴδιαζόντων αὐτῶν εἰδῶν, εὖα καταφλεγτικὸν μόνον ὄγκον περικυκλώμενον απὸ τῷ καυστικῷ ἀτμῷ· ὥστε μετὰ τειάκοντας ἐπτὰ χιλιάδας χρόνων ἀπὸ τοῦ καιροῦ τούτου πρέπει οἱ αὐθεντικοὶ νὰ ἐπαειδμῶσι τὰς ἥλικίας τῆς ἑαυτῆς κόσμου, καὶ νὰ ἐπιλογίζωνται τῆς ὄργανικῆς Φύσεως τὰ Γινόμενα.

Εἰς αὐτῶν τίνῳ πρώτων ἀρχῶν πρέπει νὰ αὐτοφέρωμεν ὅσα εἶπον εἰς τὰ εὑμάτια Τπομνήματα πεελ τῆς τῷ ζραντὶ κατεσάσεως, καὶ πεελ τῆς κράσεως τῶν Πλανητῶν. Ήσαν ὅλοι κατ' ἀρχὰς φλέγοντες καὶ πυροβόλοι, ἐκαπος τότε ἐχημάτιζεν εὖα ἴδιαίτερον Ήλιον (1) τῷ ὀποίᾳ

(1) Οταν πλησιάζῃ ὁ Ζεὺς ὡς ἔγγισα πρὸς τὸν Γλῶ, μᾶς φαίνεται υπὸ τῆς γωνίας 59 ἢ 60 διπτέρων λεπτῶν· σχηματίζει λοιπὸν εὖα ἥλιον ποὺ ὅποιον ή διάμετρος ἔστι περιάκοντα καὶ μίαν φοράν μικροτέρας απέ τίνῳ διάμετρον τῷ Ήλίῳ ἡμῶν.

ποίς ή Θερμότης, καὶ τὸ φῶς κατ' ὄλιγον ὄλιγον ἥλαττόθισαν, καὶ διαδόχως διεσκεδάσθισαν κατὰ τὴν αὐτογίαν τῷ χρόνῳ, ὡς αὐτέρω αὐτέφερα κατὰ τὰς ἴδιας μου πεῖρας περὶ τῆς ἀποτύπεως τῷ σωμάτων ἐν γεύσει, τῷ δὲ ποίων ή διάρκεια ἔστι χεδὸν πάντοτε αὐτογος μὲ τὴν διάμετρον αὐτὸν καὶ πυκνότητα (1).

Οἱ Πλανῆται λοιπὸν καθὼς καὶ οἱ δορυφόροι αὐτῶν κατεψύχθισαν ἄλλοι ταχύτερον, καὶ ἄλλοι βραδύτερον, καὶ χαίρουσες μέρος τῆς ἴδιας αὐτῶν Θερμότητος, ἔχασαν ἐν ταύτῃ καὶ ὅλον τὸ ἴδιον αὐτῶν φῶς. Μόνον ὁ Ἡλιος διεπιρύθη εἰς τὴν φρότιν αὐτῷ λάμψιν, ἐπειδὴ δὲ μόνος ἔστι περὶ ὃν στρέφεται εἰς πολυάριθμον πλῆθος σωμάτων, ἵνα διατρίσωσιν αὐτοῦ τὸ φῶς, τὴν Θερμότητα, καὶ τὸ πῦρ.

Αὖτε, χωρὶς νὰ εμπαραμείνωμεν πολυχονιώτερον εἰς τὰ αὐτικείμενα ταῦτα, ὅποι φαίνονται ἀπὸ τὴν ὄρασίν μας τόσον μεμακρυσμένα, ἃς ταπεινωθῶμεν ἐνταῦθα εἰς μόνην τὴν σφαῖραν τῆς Γῆς, ἃς διαβῶμεν εἰς τὴν δευτέραν Ἐποχὴν, ἢτοι εἰς τὸν χρόνον καθ' ὃν ἡ συντιθέσα τὸ ὅλον σῶμα ὑλη συμπαγεῖσα ἐχημάτισε τοὺς μεγάλους πῶν ὑελοπαγῶν υλῶν ὄγκους.

Πρέπει ὅμως νὰ ἀποκειθῶ φρότερον εἰς εἰς αὐθισάσεως εἶδος, τὴν ὅποιαν μοι φροέ-

τει-

(1) "Op. τὸ φρότον καὶ δεύτερον Τηρόμηνος συγ
le progrès de la chaleur, καὶ les Recherches sur la
temperature des Plaçettes.

ΙΟΔ ΕΠΟΧΑΙ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ.

τειναν διὰ τὴν μακρωπάγην τῷ χρόνῳ διάρκειαν. Διατί νὰ βυθιζώμεθα (εἶπον) εἰς μίαν τόσον ἔξαισταν ἐκπασιν καθὼς οὐδὲν διάρκεια ἐπιποσίων χιλιάδων χρόνων; ἐπειδὴ κατὰ τὸν λόγον ταῦτα τῆς σῆς φρονεύσεως οὐκία πᾶς Γῆς ἐστιν ἐβδομήκοντα πεντε χιλιάδων χρόνων. Εἶναι εὔκολον, εἶναι δυνατόν νὰ δοθῇ περὶ τὰ ὅλα οὐκὶ περὶ τῷ μερῷ αὐτῷ ίδεα μιᾶς τόσον μακρᾶς αἰώνου σειρᾶς; "Αλλιν φρός ταῦτα ἀπόκεισιν δοὺ ἔχω, εἰμὶ τῷ Μυηρείων τὴν ἐκθεσιν, καὶ τὴν αὐτοφέρησιν τῷ ἔργων τῆς φύσεως." εἰς τὰς ἐφεξῆς Ἐποχὰς εἴτη γινόσομαι περιστατικώτερον εἰς τὸν χρόνον, καὶ φανήσεται ὅτι αὐτὶ νὰ αὐξήσω χωρίς τινος ανάγκης τὴν διάρκειαν τῷ χρόνῳ, συνέπερνον αὐτὴν ἵσως παρὰ πολύ.

"Αλλὰ διατί νὰ φαίνεται ὅτι χωρίσται ὁ αὐθρώπινος νῦς εἰς τὸ διάστημα τῆς διαρκείας, καὶ οὐχὶ εἰς τὸ διάστημα τῆς ἐκπάσεως, οὐκ εἰς τὴν θεωρίαν τῷ μέρῳ, τῷ βαρέῳ, καὶ τῶν ἀριθμῶν; διατί δυσκολώτερον καταλαμβάνονται καὶ ἀριθμῶνται αἱ ἑκατὸν χιλιάδες χρόνων, παρὰ ἑκατὸν χιλιάδες ἀργυρῶν νομισμάτων; Ή, οὐχὶ ὅτι, ἐπειδὴ σωειδίσαμεν διὰ τῆς βραχυτελὺς ἡμῶν ὑπάρξεως, νὰ θεωρῶμεν τὰ ἑκατὸν ἐπὶ ὡς μίαν μεγάλων χρόνων ποσότητα, δυσκόλως δυνάμεθα νὰ χηματίσαμεν τὸν ἰδέαν τῷ χιλίων χρόνων, καὶ μήτε δυνάμεθα πλέον νὰ φαντασθῶμεν τὰς δέκα χιλιάδας, μήτε νὰ πειλάθωμεν τὰς ἑκατόν. Τὸ μοναχὸν μέσον ἐστιν νὰ διαιρέσωμεν εἰς πολλὰ μέρη τὰς μακρὰς ἐκείνας περιόδυς τῷ χρόνῳ, νὰ παρα-

βάλωμεν διὰ τῆς ὁξωοίας τὴν διάρκειαν εὗρε
 ἐκάστη τῇ μερῶν ἔκείνων μὲν τὰ μεγάλα ἀπο-
 τελέσματα, καὶ μάλιστα μὲ τὰς σωτάξεις τῆς
 Φύσεως, νὰ ἐπιθεωρήσωμεν τὸν αὐτόμον τῇ
 αἰώνων, ὅπερ ἐχειάζοντο διὰ νὰ γενέσιν ὅλα
 ἔκεινα τὰ κουχύλια, ἀπὸ τῇ ὅποιων γέμει
 ἡ Γῆ, καὶ τὸν πλέον μεγαλύτερον αὐτόμον τῇ
 αἰώνων ἀκόμη, οἱ ὅποιοι διέβεβαν ἕως εἰς τὴν
 μετατόπισιν καὶ ἀπόθεσιν τῇ κουχυλίων ἔκει-
 νων καὶ τῇ λειψάων των. Τελεσταῖον εἰς τὸν
 αὐτόμον τῇ ἄλλων ἐφεπομένων αἰώνων, ἀναγ-
 καίων διὰ τὴν ἀπολίθωσιν ηγή ἀποξύρωσιν
 τῇ ὑλῶν· ηγή τότε γνωρίσει ὅτι ἡ μεγίστη ἔ-
 κείη διάρκεια τῇ ἑβδομήκοντα πεντε χιλιά-
 δων γεόνων τὰς ὅποις ἔγω ἐπιείδηματα ἀ-
 πὸ τῆς θηρατισμῆς τῆς Γῆς ἄχει τῆς παράσης
 αὐτῆς κατασάστεως, δοὺς ἐξετάσθη ἰκανῶς διὰ
 ὅλα τὰ μεγάλα ἔργα τῆς Φύσεως, τῇ ὅποιων
 ἡ διασκολὴ ἀποδεικνύει, ὅτι δοὺς οὐδείς αἴλ-
 λως νὰ γενέσιν, εἰμὴ διὰ μιᾶς βραδείας δια-
 δοχῆς κεκαυοισμένων καὶ μονίμων κινήσεων.

"Ινα ἀποκαταστήσωμεν τὴν σύνοιαν ταύτην
 αἰδαντικωτέραν ἀς δώσωμεν σὺ παράδειγμα,
 ἀς ἐροῦντος πόσος καιρὸς ἐχειάζετο διὰ
 τὴν κατασκολὴν σύσσι αργιλλώδες λόφος χιλίων
 ὄργυῶν ὕψους. Τὰς ἀλεπάλληλα τῇ ὑδάτων
 κατακαθίσματα, ἐχηράτισαν ὅλα τὰ σρώμα-
 τα, ἀπὸ τῇ ὅποιων δ λόφος σωτίθεται ἀπὸ
 τῆς βάσεως αὐτῷ ἕως τῆς κορυφῆς· ὅπερ διὰ
 τὴν διάδοχον ηγή καθημερεύει τῇ ὑδάτων ἀ-
 πόθεσιν, δυνάμενα νὰ κείνωμεν ἀπὸ τῇ ἀρ-
 τησιῶν τὰ φύλα, τὰ ὅποια εἰσὶ τόσον λεπτά

ΙΟΒ ΕΠΟΧΑΙ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ.

ἄνε διάνταν νὰ ἐπαιθμηθῶσι δωδεκα αὐτῷ
εἰς μίαν χραμψὴν πάχυς. Ἀς ὑποθέσω-
μεν λοιπὸν, ὅτι οὐ ἐκχείλισις ἀποτίθησι μίαν
ὑπόσασιν πάχους σύδες δωδεκαπτυοεῖν χραμ-
ψῆς, ἵτοι εὐτημόριον χραμψῆς καθ' ίμέραν,
οὐ απόθεσις διὰ μίαν χραμψὴν θέλει ἐξ ίμε-
ρῶν διάσημα, διὰ ἐξ χραμψᾶς, ίμέρας τελέ-
κοντας ἐξ, καὶ ἐπομένως διὰ πούτε δακτύλους
θεδὸν εὐτημόριον χρόνον, τὸ ὅποιον ὑπο-
λογισθεῖ ἐφεζῆς, ἀποδίδωσι τὸν αὐτοκαῖον
καιρὸν, ὑπὲρ τὰς δεκατέαςαρας χιλιάδας χρό-
νων διὰ τὴν συμθεσιν σύδες ἀργιλλώδες λό-
φος ὕψες χιλίων ὄργυῶν· ὁ καιρὸς αὐτὸς φα-
νήσεται πολλὰ συντομος ὅταν παραβάλληται
μὲν ὅ, τι ἀκολουθεῖ εἰς μερικὰ παραδελάσια
ὑπὸ τὴν ὕψιν ίμῶν, εἰς τὰ ὅποια ἀποτίθεν-
ται λάσσαι καὶ ἀργίλλαι καθὼς εἰς μερικὰ
παραγιάλια τῆς Νορμανίας (ι), ἐπειδὴ τὸ
κατακάθισμα αὐξάνει μόνον αἰεπαιθήτως, καὶ
ώς ἐπὶ τὸ πολὺ, ὀλιγώτερον ἀπὸ πούτε δακ-
τύλων τὸν χρόνον. Καὶ εἰδὲ ὁ ἀργιλλώδης αὐ-
τὸς

(ι) Εἰς τὰ γατνιάζοντα παραδελάσια τῆς Κα-
δομοῦ, Πόλεως τῆς Νορμανίας, διὰ τῶν σωμάτων της
αἱμαπωτίδων οὐ θάλασσαι ἰσχημάτισε καὶ σχηματίζει ἀ-
κόμη ἐν εἴδος Σχισῆς, σωτεριμένη ἀπὸ πλάκας λεπτίς
καὶ δύδιαλύτους, αἱ ὅποιαι γίνονται καθ' ίμέραν διὰ
τῆς κατακαθίσεως τοῦ ὕδατος. Ἐκάση ἐξαιρομένη πα-
λιόρροια, φέρει καὶ διασκεδάζει εἰς ὅλον τὸ παραδελάσ-
σιον μίαν λεπτοτάτην ἴλιαν, οὐ ὅποια γίνεται εἰς
τὰς φροτέρας εὐτημόριον, ὅπερ ἀποβαίνει καὶ διαδο-
χήν τῷ χρόνῳ εἰς μαλακὸς καὶ φυλλώδης Σχισός.

τὸς λόφος τεφανωθῆ ἡ τοὺς τίτανώδεις βράχυς, ἡ διάρκεια τὸ χρόνος, τὸν ὅποιον ἔγω^ν εἰς δεκατέσσαρας χιλιάδας αὐγάγου, δεὶ τῷ περιενταὶ αὐξηθῆ ἀπὸ ἑκατοντὸν ὅπες ἦν αὐγκαῖος διὰ τῶν μετακόμισιν τῇδε κονχολίων, ἀπὸ τοῦ ὅποιων ἐστι γενιάτος λόφος; οὐδὲ ἡ μακρὰ αὖτη διάρκεια δεὶ οἰκολογήθη ὕστερον ἀπὸ ἐναρρόντων αὐγκαῖον διὰ τῶν ἀπολιθωσιν καὶ ξύραψιν τῇδε κατακαθισμάτων αὐτῷ, οὐδὲ ἀκόμη ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀσκεύτως μακρὸν, διὰ τὸν γημάτισιν τὸ λόφου ἀπὸ οἰκεχούσας οὐδὲ εἰσδιομένας γωνίας. Ενόμισα ὅτι περέπειται νὰ ἐξηγηθῶ περιστατικάτερον, διὰ νὰ ἀποδείξω, ὅτι αὐτὴ νὰ ἐκτείνω λίαν μακρὰ τὰς ὅρυς τῆς διαρκείας, τοὺς προσγέρμοσα σιωτεμάν τόσον, ὅσον μοὶ ἦν συγκεχωριμένον, χωρὶς νὰ θυμιωθῶ φανερῶς εἰς τὰ πράγματα τὰ ἐγκεχωριγμένα ὄντα μέσα εἰς τῆς Φύσεως τὰ ἀρχεῖα.